

АТОМНИК України

№52 (839) 29 грудня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

БАЖАЄМО ДОБРА, ЗЛАГОДИ І МИРУ У 2017 РОЦІ!

Атомпрофспілку України визнано репрезентативною

Відповідно до Закону України «Про соціальний діалог в Україні» рішенням Національної служби посередництва і примирення України від 23 листопада 2016 року №023/16-00-П визнано Професійну спілку працівників атомної енергетики та промисловості України таюю, що підтвердила репрезентативність на галузевому рівні для участі у колективних переговорах з укладенням галузевих (міжгалузевих) угод та для делегування представників до органів соціального діалогу на відповідному рівні.

В урочистій атмосфері 21 грудня 2016 року заступник Голови Національної служби посередництва і примирення України Сергій Гербда (на знімку – ліворуч) вручив Голові Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерію Матову Рішення та Свідоцтво №023/16-00-П про відповідність Атомпрофспілки критеріям репрезентативності на галузевому рівні.

НАРОДНА ПРИКМЕТА

Хоч ми вже дорослі, а все-таки — діти,
Чекаємо дива від Діда Мороза,
І віримо всі, ніде правди подіти,
Що нам підсоблять ще собаки і кози!

Минулого року нам всі обіцяли,
Що буде нам щастя і взимку, і в осінь,
Та мавпа, клятуша, таке показала,
Що нам перед дітьми соромно й досі!

В наступному році в нас нова обнова,
Це Богганий Півень, який молодець!
Ta mi pam'ятаем бабусине слово,
Що з півня буває... смачний холодець.

Ми віримо в іншу пташину натуру,
У курочку Рябу, як в казку дитина.
Багатство і щастя не падає здуру,
Його мудра курка клює по зернині!

Сергій ПОЛУЛЯХ

ВСЕМ НАМ НУЖЕН ДЕД МОРОЗ!

Что ни говорите, а традиции — вещь хорошая. Особенно такие, которые возвращают нас в детство. Традиции приглашать Деда Мороза и Снегурочку поздравлять горняков с Новым годом, наверное, **столько лет, сколько и самим шахтам**.

«Дедом Морозом» на Ингульской шахте последние несколько лет становится не просто молодой человек, а председатель молодежной организации Ингульской шахты и заместитель начальника участка Валерий Мельник. Причем это хобби, как и все в нашей жизни, родом из детства. Вспоминая эти времена, Валерий смеется, — как можно было не поверить в существование Деда Мороза, когда ему, маленькому мальчику-зайчику из города Желтые Воды, доставались именно те подарки, которые он через посредничество родителей просил у Дедушки Мороза? Как говорит сам Валерий, его вера была крепка и непоколебима. Причем до такой степени, что как-то незаметно произошло перевоплощение и самого Валерия в горячо любимый детьми персонаж.

Случилось это чудо со студентом Днепропетровской горной академии где-то в 1998 году. Тогда обитателей студенческого общежития в фойе поздравлял сам Дед Мороз — это студент Мельник «вспомнил молодость» и проявил инициативу. Ему вручили не только волшебные атрибуты Деда Мороза, но и материальные — мешок с конфетами. Снегурочки не было, ее роль, по совместительству, исполняла вахтер — баба Нюра. Первый опыт был достаточно успешным, во всяком случае — сладким. При этом никакого допинга в виде «горячительных» напитков не требовалось — творческий адреналин и так зашкаливал.

(Окончание на 4-й стр.)

На снимке: ДЕД МОРОЗ Ингульской шахты — Валерий МЕЛЬНИК со Снегурочкой — Еленой ЧЕГИРЕВОЙ и участниками Лизой БАБИЧЕВОЙ, Максимом ФЛОРИНСКИМ, Анастасией МЕЛЬНИК и Алексеем КУШНИРОВЫМ

ЧОРНОБІЛЬ — ТЕРИТОРІЯ ЗМІН. ЧОРНОБІЛЬ — ТЕРИТОРІЯ ЕНЕРГЕТИКИ

Пріоритетна робота у зоні відчуження у 2017 році

Про неї розповіли представникам засобів масової інформації у День енергетика, 22 грудня, голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Віталій Петрук та генеральний директор Чорнобильської АЕС Ігор Грамоткін. У зоні відчуження побували і журналісти «Атомника України». Матеріал про почуття і побачене там — у перших номерах газети 2017 року.

Основними завданнями ДАЗВ вважає реалізацію Стратегії перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, законотворчу діяльність, міжнародну співпрацю та вдосконалення системи радіаційного моніторингу.

Людмила ГАП'ЮК
Микола ВАРЧИН

ЯК ЖИВЕТЬСЯ, СМСЧ?

Больные места медицинского коллектива

Реформирование системы охрани здоровья, в частности и специализированных медико-санитарных частей, пока сводится лишь к структурным преобразованиям, оптимизации численности персонала и койко-мест, урезанию централизованного финансирования почти в два раза.

Галина Івановна Гаркушина работает врачом-педиатром детской поликлиники специализированной медико-санитарной части №4, что в городе-спутнике Хмельницкой АЭС, с 1987 года. Приехала сюда из Сибири по переводу, «тогда очень много специалистов пожаловало и на атомную станцию и в медико-санитарную часть. Как устроилась на работу, сразу же вступила в профсоюзную организацию».

Последние пять лет Галина Гаркушина на общественных началах возглавляет первичную профсоюзную организацию СМСЧ №4. Вопрос к ней был по существу — в каком состоянии сейчас на-

ходится медсанчасть, в каких условиях трудятся медики?

— В связи с проводимой оптимизацией наша «атомная» СМСЧ №4 одна из самых первых перешла в коммунальное хозяйство, а численность работающих сейчас значительно уменьшилась. Сокращение у нас прошло в три этапа, в начале ликвидировали вакантные ставки, а вот уже во второй и последний периоды отчисляли людей, наших работников. (Окончание на 2-й стр.)

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ: ВІЗНАННЯ ЛЮДИНИ ПРАЦІ ТА ТУРБОТА ПРО НЕЇ

Допомагають забезпечити гідне життя

Представники адміністрації та профспілкового комітету Южно-Українського енергокомплексу зустрілися з пенсіонерами — колишніми працівниками підприємства. За давньою традицією, напередодні професійного свята атомники звітують перед ними про підсумки року та діляться планами на майбутнє.

Завдяки таким зустрічам ветерани дізнаються про трудові перемоги та проблеми рідного підприємства, залишаються в курсі всіх подій, що відбуваються на його об'єктах. На сьогодні об'єднання колишніх працівників ВП ЮУАЕС налічує 2127 ветеранів, іхній загальний стаж роботи в атомній енергетиці — 37,5 тис. років.

Атомники не стоять останньою потребі своїх колишніх працівників. Намагаючись допомогти їм забезпечити гідне життя, в років тому персонал енергокомплексу ініціював благодійну акцію «Ветеран». Уже за рік по тому вона стала постійною діючою. У рамках безстрокової акції всі бажаючи зі своєї заробітної платні щомісяця перераховують певну суму. Більша частина — 70% цих коштів спрямовується ветеранському об'єднанню колишніх працівників енергокомплексу, 30% — місцевій ветеранській організації. Лише за останні три роки в рамках акції зібрали понад 1 млн грн.

Під час зустрічі було сказано багато слів подяки на адресу тих, за чиєї безпосередньої участі відбувалося ста-

новлення колективу та досягалися високі виробничі показники ВП ЮУАЕС. Найактивніших членів ветеранської організації було нагороджено грамотами профспілкового комітету.

Отримали нагороди та ключі від квартир

Потрійне свято відзначалося 22 грудня у міс-т-супутнику РАЕС: День енергетика, 30-річчя експлуатації енергоблока №3 та 35-річчя з дня пуску енергоблока №2.

Очікуючи на святкове дійство, у Палаці культури РАЕС атомники мали змогу насолодитися оригінальною виставкою художниці, інженера навчально-тренувального центру РАЕС Ірини Герчанівської. Концертний зал зібрав майже 600 гостей, яким був представлений відеофільм управління інформації та зв'язків з громадськістю про підсумки роботи 2016 року найпотужнішого підприємства області. Після чого працівники закладу культури підготували для енергетиків розважальні передноворічні шоу за участю провідних аніматорів, хореографів, інструменталістів, вокалістів, духового оркестру та гуртківців РАЕС. Разом з ними на великих сцені виступили творчі й активні працівники електростанції, а також юні вихованці Кузнецівського міського центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів ім. Зої Матвіенко.

Не обійшлося без подяки працівникам Рівненської АЕС, хто впродовж року долучався до благодійної діяльності, допомагаючи людям з особливими потребами, дітям-сиротам, учасникам АТО та жителям окупованих територій. Зокрема, благочинний Володимирецького району та м. Вараш Української православної церкви

Київського патріархату протоієрей Віталій Боднар вручив генеральному директорові РАЕС Павлу Павлишину медаль «За жертовність і любов до України».

З нагоди професійного свята зі сценизвучали щирі слова привітання гендиректора РАЕС Павла Павлишина, голови профспілкового комітету РАЕС Івана Мельника, первого директора підприємства Володимира Коровінка, заступника виконавчого директора з виробництва НАЕК «Енергоатом» Юрія Шейка. У цей день, відповідно до Указу Президента України, державною нагородою — медаллю «За працю і звитягу» відзначений електромонтер РАЕС Олексій Івасішин. Крім того, здійснилася заповітна мрія багатодітної сім'ї слюсаря цеху вентиляції та кондиціонування РАЕС Івана Давідчика, який разом з дружиною отримав з під-адміністрації Рівненської АЕС ключі від квартири. Представники керівництва РАЕС та Дирекції також провели нагородження рівненських атомників за кращі результати роботи та вагомі досягнення в професійній діяльності. Почесні грамоти, грамоти та подяки Міненерговугілля України отримали п'ять працівників електростанції. Почесними грамотами НАЕК «Енергоатом» нагороджено всім атомників, стільки ж трудівників здобули відзнаки «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики» та значки «Відмінник атомної енергетики». 28 працівників підприємства отримали грамоти та листи подяки Компанії.

НА РОБОЧИЙ СТІЛ МІНІСТРА МІНЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

Яка ж може бути у нас вода після затоплення шахт?

У місцевій газеті «Жовтовородські вісті» №47, від 18 листопада 2016 року, ціла сторінка була присвячена нараді керівників підприємств водопостачання та водовідведення області для реалізації регіональної програми «Питна вода Дніпропетровщини» на 2016–2020 роки».

На нараді виступили відомі фахівці з цих життєво важливих проблем області. Добре, що відверто сказали, що громадянин нашого міста, а також інших міст області п'ють воду, що не відповідає державному стандарту «Питна вода».

Не був на цій нараді, але мене вкрай здивувало, що в газетній рубриці жодного слова не було сказано, що наші шахти, з яких майже сорок років видобували уранову руду, затоплюються.

Добре, що цю нараду розпочали з нашого міста, бо як сказав відомий фахівець у галузі екологічних питань Павло Хизан: «Жовті Води є одним із найзабрудненніших міст у Європі, що негативно позначається на довкіллі та здоров'ї мешканців».

Громадяні міста давно занепокоєні радіаційно-екологічною ситуацією у місті, а з затопленням шахт вона ще більше по-гіршується.

Нагадаю, що в північні та північно-східній частинах шахтного поля Жовторічансь-

кого родовища уранової руди зображені органікою та сульфідами і у разі затоплення там слід очікувати створення сірчано-кислотного середовища, що може привести до інтенсивного вилуження урану і, можливо, інших важких металів та їх міграцію в дренажну систему річки Жовтва. Вода поступово буде насищуватися ураном і вміст його збільшуватиметься.

При досягненні водою природного рівня можливі затоплення погребів домогосподарств. Першими це відчувають мешканці, що проживають у долині річки, де немає водовідводів і для свого життя вони вживають воду з колодязів і свердловин. І що вони будуть пити?

У нашому місті вже давно дуже складна радіаційно-екологічна ситуація. На поверхні

майже на половині площа міста свого часу були виявлені тисячі радіоактивних аномалій і ліквідація їх йде дуже повільно вже майже 30 років. Скільки їх ще залишилося, керівники міста мовчать. Великі проблеми у медицині, багато мешканців міста хворіють, а ціни на ліки зросли втричі. А міська влада не в змозі обґрутувати перед урядом потрібний особливий статус для найбруднішого міста в країні та, мабуть, і в Європі.

Проблема затоплення шахт у нашему місті була в 2003 році. Тоді першими забили на сполюх криворіжці (стаття В. Стецька в газеті «Зеркало неділі»). Потім схему змінилося й Міністерство екології і природних ресурсів. За їх ініціативою була створена Державна комісія із зазначеного питання і затоплення шахт було зупинено. Чого ж зараз вони мовчать?

Окрім того, науковим організаціям та УкрНДПІ промислової технології було дано завдання розробляти проект консервації шахт. Не можу повірити, що такі солідні організації дали згоду на «мокру» консервацію уранових шахт у центрі України, в центрі

Європи. Знаю, що у світі аналогічних ситуацій ще не було.

Наслідки затоплення уранових шахт з роками можуть бути непрогнозованими і трагічними. Яку воду ми, наші спадкоємці будуть пити, коли затоплять наші шахти?

То хто ж даст відповідь на всі ці життєво важливі питання?

Анатолій ШЕВЧЕНКО,
геолог

ШЕВЧЕНКО Анатолій Васильович — геолог. На підприємстві «СхідГЗК» пропрацював 33 роки. Нагороджений «Почесним знаком розвідника над України». Почесний ветеран комбінату. Автор проекту та редактор книги про «СхідГЗК» — «Уран України» та збірника гумористичних оповідань «Смеємся вместе». Його перу належать публікації «Атомна бомба», «Воспоминання о Чехословакії», «За десять лет до Пражской весни 1968», відеофільм «О родноводных водах», «Пам'ять» (про жіночі геологів), «Жестокая судьба», «Янтарь-бурштын». Автор експізу прaporu Жовтих Вод.

СПІВЧУТТЯ

**ШЕВЧЕНКО
ВИТАЛІЙ ФЕДОРОВИЧ**
(27 січня 1948 р. —
25 грудня 2016 р.)

25 грудня 2016 року, на 68 році життя, після продолжительной болячі скончался ветеран труда, бувший заміститель председателя Восточної об'єднаної організації профспілкового — Шевченко Виталий Федорович.

Ушел из жизни замечательный человек, талантливый организатор.

Родился Виталий Федорович в поселке Желтая Река в 1965 году.

Трудовая деятельность начиная электролесарем на ремонтно-механическом заводе ГП «ВостГок».

В 1968 году поступил в Криворожский горнорудный институт, после окончания которого, в 1973 году, получил квалификацию горного инженера.

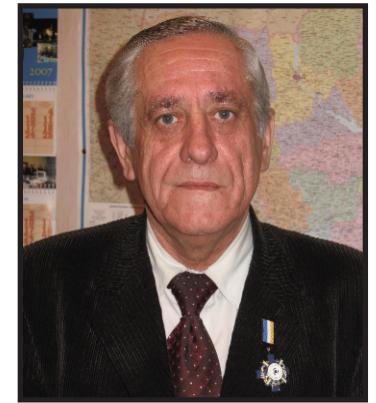
В 1973–1975 годах служил в рядах Советской армии.

С сентябрь 1975 года по март 1979-го работал на шахте «Новая»: бурильщиком, а затем горным мастером.

С марта 1979 года по ноябрь 1980 года Шевченко В.Ф. работал в Южном филиале Центрального института повышения квалификации руководящих работником и специалистом Министерства среднего машиностроения СССР, в должности старшего инженера научно-исследовательского сектора.

С ноября 1980 года по июнь 1985-го работал инструктором промышленно-транспортного отдела Желтодвідського горкома Компартии України.

С июня 1985-го по август 1992 года Шевченко В.Ф. работал горным мастером, заместителем начальника участка, начальником подземного участка.

В августе 1992 года был избран председателем профспілкового комітета шахти «Новая», а в декабре этого же года — заместителем председателя Групового комитета профспілкового и проработал на этой должности до апреля 2008 года.

Виталий Федорович знали в городе и на предприятии как отлично-го организатора, человека трудолюбивого, чуткого и внимательного.

Он внес огромный вклад в становление профспілкової організації комбінату в годы независимости України и пользовался огромным уважением и заслуженным авторитетом в профспілковых організаціях Атомпрофспілкового.

Центральний комитет Атомпрофспілкового выражає искреннее и глубокое соболезнование семье, родным и близким покойного.

Светлая и добрая память о Виталии Федоровиче навсегда останется в сердцах тех, кто с ним работал, общался, дружил.

**Центральний комитет
Атомпрофспілкового**

ВП «ЮЖНО-УКРАЇНСЬКА АЕС» — СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Владимир Лисниченко, генеральний директор Южно-Украинской АЭС: «Мы первыми применили топливо «Westinghouse» и продлили эксплуатацию двух энергоблоков-миллионщиков»

(Окончание.
Начало в №51)

Согласно второму этапу проекта, в 2009 году, для энергоблока №3 компания «Westinghouse» поставила перегрузочную партию, состоящую из 42 тепловыделяющих сборок (TBC-W). Фабрикация ТВС была перенесена в шведское подразделение компании «Westinghouse». Эта перегрузочная партия была загружена в активную зону в 2010 году.

В 2014-м компанией «Westinghouse» в сотрудничестве со специалистами «Энергоатома», Научно-технического комплекса «Ядерный топливный цикл» и Харьковского физико-технического института были реализованы конструктивные решения по упрочнению и изменению элементов конструкции ТВС-W, направленные на устранение недостатков, выявленных в 2012 году. Была подготовлена программа работ, с конкретными шагами по внедрению упрочненного топлива «Westinghouse» на энергоблоках Украины. В соответствии с ней первая партия упрочненных ТВС-WR была загружена в активную зону реактора энергоблока №3 нашей АЭС в 2015-м, а энергоблока №5 Запорожской АЭС — в 2016 году. Согласно программе, предусматривается расширение ТВС-WR на ЮУАЭС и ЗАЭС. К 2018 году наш третий блок полностью перейдет на «Westinghouse».

Что касается стоимости изготовления и поставок ядерного топлива, замечу, что она зафиксирована в контракте между изготовителем топлива и эксплуатирующей организацией. Разговоры о том, что американское топливо очень дорогое, не имеют никаких оснований.

— А как будет осуществляться утилизация отработавшего ядерного топлива?

Сейчас российское топливо вывозится в Россию. По топливу «Westinghouse» принято решение утилизировать в Украине. В Чернобыльской зоне будет сооружено центральное хранилище отработавшего ядерного топлива.

— Изменила ли авария на АЭС «Фукусима» отношения к безопасности Южно-Украинской станции? Модернизированы ли системы защиты?

Взгляды и подходы к требованиям безопасности, конечно же, изменились. На всех отечественных атомных станциях, в том числе и у нас, безусловно, постфукусимским мероприятиям установлен высший приоритет. Анализ причин аварии изменил философию отношения атомщиков к безопасности, усилил внимание к культуре безопасности и роли человеческого фактора.

Первым делом мы провели так называемые стресс-тесты, то есть целевую оценку состояния безопасности. Она показала, что последовательность событий, произошедших на АЭС «Фукусима», для нашей станции невозможна. Тем не менее, действующая Комплексная программа повышения безопасности энергоблоков АЭС была доработана. В нее включили постфукусимские мероприятия. Надо сказать, что часть из них была разработана и внесена в эту программу еще до аварии в Японии. Сегодня на 1-м и 2-м блоках, срок эксплуатации которых продлен, большая часть из них уже выполнена, оставшиеся находятся в активной стадии реализации. Аналогичные работы уже проводятся на третьем энергоблоке.

— Хотелось бы остановиться на сейсмической безопасности: мы находимся недалеко от зоны Вранча и

почувствовали это буквально недавно, когда в Румынии произошло землетрясение. Какие меры предусмотрены для предупреждения разрушений?

Еще при проектировании и строительстве Южно-Украинской АЭС был заложен комплекс мероприятий по обеспечению необходимой сейсмостойкости. Оборудование и сооружения станции рассчитаны на устойчивость к 7-балльному землетрясению. Это позволяет надежно обеспечивать защиту оборудования, населения и окружающей среды. Если амплитуда сейсмических колебаний превысит определенный уровень, то поступит сигнал, и аварийная защита снизит мощность или вообще остановит реакторы. Но со временем начала работы станции ни одной остановки по причине срабатывания датчиков сейсмической защиты не было. К тому же в нашей зоне, по прогнозам сейсмологов, выше 4,5 балла не ожидается.

— Зимой увеличиваются пиковые нагрузки. Готовы ли атомщики к отопительному сезону, не постигнут ли нас опять веерные отключения?

На энергокомплексе существует план подготовки прохождения зимних пиковых нагрузок, разработаны соответствующие мероприятия, которые мы выполняем. Сегодня ведется активная работа по установке автотрансформатора связи 3030151 АТ. Это повысит надежность наших систем. Проверяется оборудование, выполняются ремонты, проводятся противоаварийные тренировки на случай непредвиденных ситуаций. Все идет в плановом режиме. Финансированием мы обеспечены, к зиме будем готовы.

— ЮУАЭС — один из инициаторов программы социально-экономического развития прилегающих к станции территорий. Расскажите об этом более подробно.

Да, такая программа существует. Атомщиков всегда отличало высокое чувство социальной ответственности. Южно-Украинская АЭС — это не только надежное электроснабжение потребителей, но и стабильное развитие региона. Государственные администрации районов, входящих в зону наблюдения атомной станции, с цифрами в руках могут подтвердить преимущества, которые извлекает общественность от соседства с АЭС.

В свое время именно атомщики стали инициаторами помощи в решении актуальных проблем регионов расположения АЭС — компенсации риска населения, проживающего в зонах наблюдений атомных станций. Это — 1% от стоимости реализованной электроэнергии, произведенной АЭС. Выплаты производятся на основании постановлений Кабинета Министров с 2010 года. Согласно закону, распределение средств между специальными фондами бюджетов областных, районных и городских советов производится с учетом удельного веса численности населения, проживающего в зоне наблюдения. Практически ежегодно из государственного бюджета в областные и местные по этой статье распределяются значительные суммы. К примеру, только в этом году размер субвенции составил почти 116 млн грн, из которых Николаевщина выделено более 23 миллионов.

Средства получают пять районов и два города области. За счет субвенции реализуются проекты строительства и реконструкции, капитальные и текущие ремонты объектов

Генеральний директор Южно-Українського енергокомплекса Владімір Лисниченко награжден Знаком відличия Николаївського обласного совета I ступені «За заслуги перед Николаївщиною»

будем оказывать помощь тем, кто в ней нуждается.

— Главная составляющая успеха любого предприятия — наличие высококвалифицированных, переданных делу сотрудников. Для АЭС это особенно важно. Каким социальным пакетом пользуются специалисты на ЮУАЭС?

Говорить о коллективе всегда легко и приятно, если это коллектив профессионалов. А на Южно-Украинской АЭС именно такие люди и работают. И мы правильно заметили, каждый из них предан своему делу.

Коллективный договор нашей энергогенерирующей компании на протяжении многих лет остается одним из наиболее социально направленных в стране. В соответствии с ним мы обеспечиваем доставку персонала на работу и с работы, предоставляем материальную помощь при рождении ребенка и на период отпуска для ухода за ним, на захоронение, на лечение, семьям атомщиков, у которых на содержании находится ребенок-инвалид. На помощь также имеют право дети атомщиков, у которых умерли один или оба родителя, и малообеспеченные семьи работников энергокомплекса.

Одной из приоритетных задач социальной политики компании, а значит, и нашего предприятия, является обеспечение атомщиков жильем. К сожалению, мы не строим столько квартир, сколько хотелось бы — нет таких средств. Однако находим другие выходы — перепрофилируем под жилье гостиничный фонд, предоставляем беспроцентные ссуды для приобретения или строительства жилья, на другие неотложные нужды.

Ну и, конечно же, забота о здоровье персонала. Оздоровление и реабилитация за счет средств предприятия атомщики проходят в одном из наших подразделений — оздоровительно-реабилитационном комплексе «Искра».

Исходя из всего сказанного, нетрудно догадаться, что текучесть кадров у нас минимальная. Люди дорожат своим рабочим местом, стабильностью жизни и уверенностью в завтрашнем дне. По состоянию на 31 августа 2016 года текучесть кадров у нас составила 0,32%. Самы понимаете, на производственные и экономические показатели работы энергокомплекса такой показатель повлиять не может. Считаю, что стабильный коллектив специалистов, которому по плечу самые сложные производственные задачи, у нас сформирован, в том числе и благодаря правильной кадровой и социальной политике, цель которой — закрепление квалифицированного персонала.

Алла МИРОШНИЧЕНКО

ПІСЛЯМОВА ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКЦІЇ ПРОФСПІЛОК

Передінфарктний стан

Лікарі кажуть, що в час смертельної небезпеки організм людини може використати приховані резерви, тобто ті можливості, про які людина навіть не здогадується. Тоді до порятунку організму вступають всі органи і частини тіла людини. Найперше, що вони можуть зробити, то це подати чіткий сигнал — далі зволікати не можна, потрібно рятуватися!

Про схожі асоціації, які виникали під час проведення у Києві мітингу в рамках Всеукраїнської акції профспілок, розповідав один з учасників, і його порівняння досить влучне. Справді, доки голова, тобто наш уряд і Верховна Рада не схаменуться у своєму бажанні реформування, країна перебуває в передінфарктному стані, що може закінчитися колапсом економіки і соціальною катастрофою. Симптоми чіткого визначення не мають, але сукупність негативних ознак свідчить, що це саме так. Тому Федерація профспілок України й організувала вищезазначену акцію, яку відбулася в Києві 8 грудня.

Ця акція відрізнялася, навіть від раніше проведених, не лише масовістю, а й масштабністю. У ній взяли участь не тільки федерації профспілок усіх областей України, а й всі всеукраїнські профспілки! Зазначу, що біля колони Атомпрофспілки, в яку входили працівники уранових шахт і Жовтоградського промислового майданчика ДП «СхідГЗК» та АЕС, збиралася і члени профспілки професійної футбольної ліги України (щоправда, «зірок» я не помітив). Це приклад для, так би мовити, оцінки широти і глибини акції. Тобто там були профспілки атомників і урановидобувників, аграріїв, металургів, вугільників, студентів, корабелів, водників, науковців, освітян, медиків, торгівлі та багатьох інших, про існування яких читач навіть не здогадується. Лише від Кіровоградщини взяли участь 250 представників профспілок, не рахуючи працівників Інгульської, Смілянської та Новокостянтинівської шахт. А загалом, за оцінкою організаторів (а сумніватися в достовірності даних підстав немає), в акції взяли участь майже 10 тисяч осіб.

Проте сила профспілок не в кількості учасників мітингів, а в засобах впливу, якими вони можуть тиснути на владу. Що б сказав уряд, яби, наприклад, суттєві гіпотетично, профспілки оголосили про Всеукраїнський попередкуватильний страйк і вся промисловість, а також соціальна сфера, зупинилися бодай на 15 хвилин?

Монолітність, яку щойно продемонстрували профспілки України, дозволяє зробити припущення про спробу заявки на політичні маніпуляції нового і, можливо, найпотужнішого гравця — Федерації профспілок. Очевидно, що час трансформації профспілок від «школи комунізму» і партнера проурядових та провладніх структур закінчився. Згадаємо, як уже в наш час профспілками «опікувалися» спочатку соціалісти, а потім і регіонали, «призначаючи» своїх голів ФПУ. Однак профспілки якось змогли утримати належну відстань і таки не стали спілим знаряддям у руках «окремих» політиків чи олігархів. Щоправда, і особливими успіхами на фронтах захисту прав трудового народу і найманіх працівників українські профспілки теж пишатися не можуть, адже сьогодні ми «маємо те, що маємо», а не те, чого б хотілося. Взяty хоча б Кіровоградську область. На думку багатьох, саме профспілки України, і вугільників у тому числі, не об'єдналися і не стали на заваді реформуванню буровугільної галузі України, що привело до знищення об'єднання «Олександрія-Угілля». Більше того, складалося враження, що профспілки більше рухалися у фарватері влади і олігархів, ніж виступали в ролі лоцманів, а то і криголамів.

Очевидно, що масовість акції профспілок обумовлена спільністю проблем і загроз, що стоять як перед економікою, так і перед соціальною сферою та всім населенням України. Найбільше учасників акції виступаючих обурює саме чиновницьке свавілля, коли чиновник високого рівня і низької кваліфікації приймає рішення, яке шкодить і економіці, і окремим галузям, і мільйонам працівників, і всім верствам населення. Голова Федерації профспілок України Григорій Осоловий заявив на мітингу, що профспілки готові вдатися до тиску на владу і Верховну Раду аж до оголошення передстрайкового стану, як до законного засобу добиватися виконання вимог профспілок. А вимоги ці стосуються простих і зрозумілих речей для кожного мешканця — зниження тарифів на житлово-комунальні послуги, зменшення вартості енергоносіїв, збереження пільгових пенсій для працюючих у шкідливих умовах, встановлення контролю за ціноутворенням, збереження стипендій, заборони комерціалізації системи охорони здоров'я тощо.

Повертаючись до медичної термінології, можна сказати, що нас врятує інтенсивна терапія вкупні з кардіальними засобами лікування. Прогноз, як кажуть, позитивний. Щоправда, і гарантій ніхто не дас.

Можливо, профспілки таки зможуть виступити в ролі самодостатнього гравця на полі для гри в українську політику. Приймінні схоже на це, але і члени профспілки мають розуміти, що вони теж не повинні безпільно приймати рецепти, які їм виписує йоні же профспілковий лідер. Давно треба згадати старе і мудре українське прислів'я: «Громада — великий чоловік».

На користь тези щодо потенційних можливостей профспілок свідчить поведінка Всеукраїнських ЗМІ, особливо електронних. Жодного сюжету про акцію профспілок на українських каналах, якожу, по гарячих слідах не було! Чи не тому, що власники великих каналів і газет злякалися конкуренції?

Сергій ПОЛУЛЯХ
м. Кропивницький

БАЖАЄМО ДОБРА, ЗЛАГОДИ І МИРУ У 2017 РОЦІ!!

Всем нам нужен Дед Мороз!

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Смена поколений в команде дедов морозов на Ингульской шахте произошла в 2010 году, когда от дел отошел постоянный Дед Мороз шахты — Валерий Николаевич Бондаренко. Кто то решил, что организация новогодних поздравлений — дело молодежное.

Так Валерий примерил костюм горняцкого Деда Мороза. Поздравление на шахте — процесс достаточно объемный и продолжается два дня. Немного загада собирается «бригада» — сам Дед Мороз, Снегурочка (постоянной Снегурочки нет), музыкальное сопровождение — гармонист, и «зайчик», то есть носитель «сладкого». Все они, в сопровождении председателя профсоюзного комитета Анатолия Кулиники и совершают обряд объединения настоящего с будущим, то есть уже сегодня желают успехов и всяческих других благ в будущем. Случаются исключения, так, в 2015 году Дедом Морозом был И. Заболотний, а Снегурочкой — А. Писанка, оба работники участка №12.

В первый день «бригада» работает в городе — поздравляют детей из малообеспеченных семей, участников АТО и ветеранов производства. Во многих семьях их уже ждут и часто приглашают за праздничный стол, но, говорит Валерий Мельник, Дед Мороз всем нужен искренний и адекватный. Второй день практически полностью уходит на поздравления горняков, когда «Мороз-воевода дзором обходит владенья свои», то есть участки и службы шахты. Начинают рано, в 6.30 утра с подземных участков №1 и №3. В участковых нарядных собираются перед спуском в шахту взрослые дяди и улыбкой принимают поздравления и конфеты, желательно — шоколадные. Таким образом Дед Мороз в сопровождении свиты, обходит нарядные всех подземных участков, расположенные в административно-бытовом комплексе шахты. Потом наступает очередь «далних» участков — автобазы, ЖДЦ, управления, котельной, строителей, снабжения, а заканчивается день поздравлениями для работников участка №14, во время пересменки между первой и второй сменами.

Главные качества для Деда Мороза — хорошее настроение, коммуникабельность, чувство юмора и знание коллектива, ведь иногда нужен индивидуальный подход к человеку. Есть и универсальное пожелание. Дед Мороз на Ингульской шахте всегда желает, кроме традиционных пожеланий, ежемесячного повышения заработной платы на 25 процентов. Как говорится, еще никто не отказался.

Валерий Мельник говорит, что «в образе» ему комфортно. Особенно интересно наблюдать, как на появление Деда Мороза реагируют взрослые, о детях речь не идет, там и так все понятно. Кстати, вера в Деда Мороза тоже имеет свои возрастные пределы. Скажем, дочь Насти как-то сказала, что Дедушка Мороз почему-то обут в папины сапоги. Мужчины постарше, лет так в 14, могут и пробасить, мол, какой там еще Дед Мороз, но подарки берут охотно! Особенно любят сюрпризы.

Пользуясь случаем, Ингульский Дед Мороз шлет самые искренние поздравления всем работникам шахты, коллегам-горнякам Смолинской и Новоконстантиновской шахт, всем сотрудникам комбината, а также всем атомщикам и желает в Новом году крепкого здоровья, мирного неба, любви и личного счастья, веры в Деда Мороза и, конечно, ежемесячного повышения заработной платы не менее чем на 25 процентов!

Сергей ПОЛУЛЯХ

Новорічні мрії здійснюються!

Напередодні новорічних свят до колективу Рівненської АЕС надійшли листи від вихованців Чудельської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату, де малеч звертається до Святого Миколая з проханням про подарунки у зимове свято. Рівненські атомники одразу ж відгукнулися на їхній запит. Спільними зусиллями кількох структурних підрозділів РАЕС (СГД, РЦ-1, ЦТАВ, ТЦ-1, УтаЗГ, ГОУЕ-3,4) були зібрані кошти та реалізовані дитячі побажання. Подарунки, які попросила малеч, атомники підбирали ретельно та із душою.

У день Святого Миколая представники цеху теплової автоматики та вимірювань, турбінного цеху №1, управління інформації та зв'язків з громадськістю влаштували у Чудельській школі-інтернаті справжнє новорічне свято та вручили дітям пакунки з різноманітними подарун-

ками: солодощами, книжками, одягом, іграшками, спортивними, різноманітною електронікою та багатьма іншими речами. Зі знаком вдячності педагоги закладу подарували атомникам тістечка, власноруч приготовлені їхніми юніми вихованцями.

За словами директора комунального закладу Надії Мельник, в основному матеріальна база школи-інтернату покращується лише завдяки спонсорським коштам небайдужих людей. «За час своєї роботи я повірила у добrotу людської душі. Свято Святого Миколая — одне з найлюбленіших у наших діток, адже воно є символом доброти, щедрості та радості. Ми дуже вдячні, що атомники подарували малеч ці хвилини щастя, і ради зустріти наших нових друзів. Бажаємо, аби у цей день здійснилася мрія кожного працівника вашої великої родини — колективу РАЕС», — зазначає директор установи.

Як підкреслює Н. Мельник, Чудельська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат №1 — це один із 19 закладів такого типу в області та один з кращих в Україні.

ногого навчального закладу №9 м. Нетішин. Подвійне свято влаштували малечі представники профспілок та молодіжної організації транспортного цеху атомної станції.

Завітали атомники і до підшефних Острозьких спеціалізованих шкіл-інтернатів для дітей з вадами слуху та розвитку, які завжди з нетерпінням чекають на святкові сюрпризи.

Не змінюють своїх традицій і працівники відділу соціального розвитку Хмельницької АЕС, які щороку відвідують із подарунками дітлахів, яким довелось зустріти свято в лікарні.

Подарувавши радість дітям, працівники атомної станції відчувають натхнення та задоволення, адже їм вдалося здійснити невеличке диво.

Хмельницької та 4-го Рівненської АЕС, нагадує про одне із найважливіших надбань української енергетики за роки незалежності.

Кореспондент корпоративної газети Хмельницької АЕС захоплюється нумізматикою понад десять років, але ідея зібрати колекцію банкнот із зображеннями енергетичних об'єктів виникла нещодавно. Збираючи колекцію, Олександр Шустерук зробив висновок, що електроенергетика приносить значні прибутки для держав світу, тому її увічнена в грошах.

Подарували радість дітям

У день Святого Миколая працівники Хмельницької АЕС влаштовують свято не лише своїм дітям. За давньою традицією, подарунки від Миколая колектив атомників готує для дітей, які найбільше потребують уваги.

Енергетична галузь на гроах країн світу

У краєзнавчому музеї міста-супутника Хмельницької АЕС Нетішині було відкрито виставку банкнот та монет, присвячену Дню енергетика. Презентував тематичну виставку кореспондент газети «Перспектива» Хмельницької АЕС Олександр Шустерук, який є автором низки культурно-мистецьких проектів з популяризації атомної енергетики.

Вказані ділянки пройшли попередній якісний відбір за такими критеріями:

— прийнятний рівень радіаційного забруднення, який дозволяє, за умови дотримання правил радіаційної безпеки, здійснювати монтаж та подальше обслуговування генеруючих потужностей;

— максимальна близькість до електромережової та трансформаторної інфраструктури, яка дозволяє здійснювати безпосереднє підключення генеруючих потужностей;

— мінімальний рівень залишення майданчиків, який дозволяє здійснювати розміщення генеруючого обладнання з незначними видалками на попередню іх підготовку;

— максимальна близькість майданчиків до дорожньо-транспортної інфраструктури.

Інвесторам, які висловлюють зацікавленість у реалізації проекту, буде надана всебічна підтримка з боку ДАЗВ у частині оформлення права довгострокової оренди обраних майданчиків та зміни їх цільового призначення на землі енергетики.

Крім того, з боку ДАЗВ потенційним інвесторам буде надана максимальна інформаційна підтримка, яка стосується поточного стану земельних ділянок, електромережової та

трансформаторної інфраструктур, радіологічного стану в зоні відчуження.

Для початку процедури відведення земельної ділянки до листа просимо додати заяву за формою (додаток 1), яку можна завантажити за посиланням, та документи, перелік яких визначений у формі заяви: <http://dazv.gov.ua/.../dazv-ogoloshue-pro-pochatok-prijmatnya..>

Термін подачі заявок — до 1 січня 2017 року.

Переваги надаватимуться кваліфікованим інвесторам, які мають досвід будівництва та експлуатації об'єктів сонячної енергетики.

Інвесторів, які бажають долучитися до цього проекту, просимо звертатися листами зацікавленості у довільний формі, із зазначенням контактних даних та повідомлення про попередній досвід реалізації подібних проектів, на офіційну адресу ДАЗВ: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, 26.

У разі виникнення будь-яких запитів просимо звертатись до ДАЗВ (контактна особа — Раєць Маргарита, телефон: +380637544779, e-mail: mrajetys@dazv.gov.ua).

Зaproшуємо всіх до співпраці!

Чорнобиль — територія змін. Чорнобиль — територія енергетики.

ОГОЛОШЕННЯ

ДАЗВ оголошує про початок приймання заявок на отримання в користування земельних ділянок для будівництва об'єктів сонячної генерації від зацікавлених інвесторів

Державне агентство України з управління зоною відчуження (ДАЗВ), за координації Міністерства екології та природних ресурсів України, оголошує про початок приймання заявок на отримання в користування земельних ділянок для будівництва об'єктів сонячної генерації від зацікавлених інвесторів.

Для реалізації первого етапу проекту будівництва об'єктів сонячної генерації в зоні відчуження запрошується широку коло вітчизняних та іноземних інвесторів, яким надається можливість запровадження пілотного проекту, а саме: обрати одну з попередньо визначених земельних ділянок, на кожній з яких можливе розміщення об'єктів сонячної генерації встановленою потужністю до 20 МВт.

Місце розташування земельних ділянок за посиланням: http://dazv.gov.ua/.../m.../2016/zemlya_14.12.2016/mar-solar.jpg

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жилянська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
<http://www.atomprofsplka.info>

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400